בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24167-02-20 ו נ' ד

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת ש.ס
באמצעות באת כוחה- עו"ד שרית כהן

נגד

נתבע ד.ט
באמצעות בא כוחו- עו"ד גאשו אחיאון

פסק דין

עניינה של תובענה זו, מזונות הקטינה, ס.א, ילידת 08/10/2018 (להלן: "הקטינה").

רקע ועובדות שאינן במחלוקת:

1. הצדדים נהלו מערכת יחסים כאשר כתוצאה ממנה נולדה הקטינה.
2. התובעת (להלן: "התובעת" ו/או "האם") גרושה ולה חמישה ילדים ובכלל זה הקטינה. בנוסף, לתובעת ארבעה ילדים נוספים בני 8; 10.5; 14.5 ו- 15.5 לערך.
3. הנתבע (להלן: "הנתבע" ו/או "האב") נשוי ולו שלושה ילדים בני 15; 26 ו- 28.
4. ביום 28/1/2020 ניתן פסק דין בתמ"ש 25969-01-19 במסגרתו נקבע כי הנתבע הוא אבי הקטינה וזאת לאחר ביצוע בדיקת סיווג רקמות.
5. ביום 30/6/2020 ניתן פסק דין במסגרת תלה"מ 24184-02-20 במסגרתו נקבע כי המשמורת על הקטינה תהא לתובעת. עוד נקבע שזמני השהות בין האב לקטינה יתקיימו בימי שישי בין השעות 16:00-14:00 והם יתקיימו בבית האם.
6. בנוסף, נקבע שאחת לשבועיים ובכפוף לכך שהאב לא יעבוד משמרת ערב, יגיע האב לבית האם וישהה עם הקטינה בין השעות 18:00-16:00.
7. ביום 28/07/20220 נקבעו מזונותיה הזמניים של הקטינה והאב חויב בתשלום מזונות בסך של 1,600 ₪ בצירוף מחצית הוצאות חינוך והוצאות רפואיות חריגות.

טענות התובעת

8. עם גילוי ההיריון עדכנה את האב אולם זה גילה אדישות והיא נאלצה לפנות לבית משפט לצורך התערבותו בבדיקת אבהות ונאלצה להשקיע משאבים רבים באיתור הנתבע.

9. היא מגדלת הקטינה בגפה ונטל טיפולה רובץ עליה.

10. הנתבע מתעלם מצרכי הקטינה, סרב לשלם עבור מזונותיה והחל להעביר כספים רק לאחר קיום דיון בבית משפט.

11. היא מתגוררת עם חמשת ילדיה בדירת עמיגור ומשלמת מדי חודש כ- 570 ₪. הוצאות אחזקת המדור עומדות על סך של 1,500 ₪ ויש לחייב הנתבע ב- 30% מהוצאות אלו ובסך הכל, יש לחייבו בהוצאות מדור והחזקתו בסך של 620 ₪.

12. בכתב תביעתה טענה התובעת כי היא עקרת בית במשרה מלאה ומתפרנסת מדמי מזונות מהמוסד לביטוח לאומי עבור ילדיה הנוספים בסך של 3,000 ₪. בסיכומיה טענה, כי אינה עובדת כעת בשל נגיף הקורונה ובהיעדר מסגרות חינוכיות לילדים ומתקיימת מכספי המזונות. עוד ציינה כי בעבר עבדה בטיפול בקשישים והשתכרה כ- 3,000 ₪.

13. הנתבע עובד במקום עבודה יציב, ב... מזה כ- 17-18 שנים ומשתכר כ- 11,000 ₪. הנתבע צבר חסכונות כגון קרן השתלמות בגובה 80,000 ₪ וחיסכון נוסף של כ- 80,000 ₪.

14. בניגוד להחלטת בית משפט, לא צרף הנתבע תדפיסי חשבון עו"ש בתירוץ כי מדובר בחשבון בנק משותף לו ולאשתו והיעדר צירוף החשבון, יש בו בכדי להעיד כי הנתבע מסתיר מידע מבית משפט.

15. הנתבע נוהג ברכב חדש משנת 2019 בשווי של 149,000 ₪ ובבעלותו דירת מגורים בשווי 1,700,000 ₪.

16. הנתבע הציג מצג שווא בכתב הגנתו עת ציין כי נדרש לפרנס אשתו ושלושת ילדיו הקטינים אולם במהלך הדיון הסתבר כי שניים מילדיו בגירים בגילאים 26 ו- 28. כן התברר כי בניגוד לטענתו ביחס לאשתו שבעניינה טען כי אינה עובדת, בפועל היא עובדת מזה שנים בבריאות הנפש. כך גם הסתיר כי הוא מקבל הוצאות דלק ממקום עבודתו.

17. מזונות הקטינה עומדים על סך של 2,300 ₪ כמפורט בכתב התביעה ובצירוף הוצאות מדור ואחזקתו עומדים על סך של 2,920 ₪. כן יש לחייבו במחצית הוצאות רפואיות חריגות והוצאות חינוך.

<u>טענות הנתבע</u>

18. הקטינה נולדה כתוצאה מגניבת זרע. בעניין זה אציין כבר עתה כי לא מצאתי מקום להידרש לטענות אלו במסגרת התביעה דנן. כך גם לא מצאתי מקום להידרש לכינויי התואר הפוגעניים בהם כינה הנתבע את התובעת במסגרת כתבי הטענות. הנייר אינו סובל הכל ובית משפט מביע מורת רוחו משפה משתלחת ופוגענית בה תוארה הנתבעת במסגרת כתבי הטענות על ידי הנתבע.

19. הוא עובד ב... ומשתכר כ- 8,000 ₪ ובכך ממצה מלוא פוטנציאל השתכרותו. מסכום זה נאלץ לממן רכב פרטי שבגין קנייתו משלם 1,500 ₪ והוצאות החזקתו בסך של כ- 1,000 ₪ לחודש. עוד משלם החזר משכנתא בסך של 3,000 ₪ לחודש והוצאות אחזקה שוטפות בסך של כ- 2,416 ₪ לחודש.

20. הנתבע מכלכל את כל בני ביתו הסמוכים על שולחנו. בסיכומיו ציין כי ילדים שעובדים וחוסכים מעט כסף לאחר שירות צבאי אינם צריכים לממן התובעת והקטינה.

21. בניגוד לטענותיה, התובעת משתכרת ומרוויחה כ- 5,000 ₪. בעניין זה טען כי התובעת אינה דוברת אמת כי אינה עובדת וזאת ניתן ללמוד מתדפיסי חשבון העו"ש שלה. לתובעת פוטנציאל השתכרות בסך של 7,000 ₪ ואין כל סיבה שלא תמצה פוטנציאל ההשתכרות.

22. התובעת מקבלת מזונות עבור שניים מילדיה בסך של כ- 3,000 ₪ אותם גובה באמצעות לשכת ההוצאה לפועל. בנוסף, מקבלת מזונות עבור שני ילדים נוספים בסך של כ- 3,000 ₪ ואף מקבלת 800 ₪ עבור קצבת הילדים.

23. משכך, טען כי הכנסות התובעת מגיעות לסך של כ- 11,800 ₪.

24. בכל הנוגע לצרכי הקטינה טען כי הסכומים שנתבעו אינם מגובים בכל ראייה או אסמכתא ומדובר בסכומים מוגזמים ללא כל ביסוס. התובעת אינה מוציאה הסכומים שנתבעו ויש לחייבו בגין הוצאות הקטינה בפועל בלבד.

25. בהתייחס לסוגיית המדור טען כי שעה שהתובעת גובה 80% בגין המדור במסגרת תשלום מזונות עבור הקטינים הנוספים, הרי שהיעתרות לבקשתה לגביית 30% מדור, יש בה בכדי לזכותה בתשלום 110% מגובה המדור.

26. הכנסותיה הפנויות של התובעת עומדות על כ- 14,000 ₪ ואילו שלו נמוכות מאפס.

27. לטענתו, נוכח המשבר בינו ובין אשתו על רקע המצב אליו נקלע, הוא חי מחוץ לביתו ונאלץ לשכור דירה ובנסיבות אלו, עתר כי התובעת תישא במזונות הקטינה וככל שימצא בית משפט מקום לחייבו במזונות הקטינה, אין לחייבו בתשלום הגבוה מסך של 800 ₪.

<u>המסגרת הנורמטיבית</u>

28. כידוע בהתאם להוראות סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט- 1958 הרי שאדם חייב במזונות ילדיו הקטינים בהתאם להוראות הדין האישי החל עליו ובמקרה דנן, שעה ששני הצדדים יהודים, חלות הוראות הדין העברי.

29. בעניין הנדון עסקינן בקטינה מקטני קטינים כבת שנתיים וחצי לערך. לפיכך ובהתאם לדין האישי החל על הצדדים, מוטלת על האב החובה לשאת בכלל צרכיה ההכרחיים וזאת מדין תורה (ראו ע"א 469/84 **הדרי נ' שני**, פ"ד ל"ט (3) 197).

30. עם זאת, ביום 19/07/2017 נפל דבר בישראל באשר לאופן חיוב הורים במזונות ילדיהם לאחר גיל 6 במסגרת בע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** שם נקבע כי החל מגיל 6 ועד 15 ולא מגיל 15, כפי שהיה עד מועד זה, חבים שני ההורים לשאת במזונות ילדיהם הקטינים.

באשר לאופן החיוב מגיל 6 נקבע שיש לקחת בחשבון את הפרמטרים הבאים: צרכי הקטינים, יכולות כלכליות של שני ההורים, קביעת יחסיות של יכולת כלכלית של ההורים, חלוקת משמורת בפועל וכיו"ב (ראו לעניין זה עמ"ש 14612-10-16 (פורסם ב- 20/12/2017).

<u>מן הכלל אל הפרט</u>

31. <u>הכנסות התובעת ופוטנציאל השתכרותה</u>

התובעת טענה תחילה כי אינה עובדת והיא עקרת בית. במסגרת הדיון התברר כי התובעת עובדת או לפחות עבדה טרם תקופת הקורונה. טענתה כי אינה מסוגלת לעבוד מאחר והילדים נמצאים בבית נוכח תקופת הקורונה, אינה רלוונטית עוד, שעה שאין מגבלות קורונה המונעות עבודה בפועל כיום.

32. בנוסף, התובעת צרפה 11 תלושי שכר לתקופה שבין חודשים ינואר 2020 ועד נובמבר 2020, מהם ניתן ללמוד כי בפועל, עבדה גם במהלך תקופת הקורונה. מחישוב ממוצע של תלושי השכר, לרבות הכספים שהורדו בגין עיקול שהוטל על משכורתה בלשכת ההוצאה לפועל (שכן זה הסתיים בחודש נובמבר 2020) ובצירוף משכורת נוספת שהשתלמה לה ביום 7/1/2021, עולה כי הכנסתה הממוצעת של התובעת עומדת על סך של כ- 3,000 ₪.

33. עם זאת, מעיון בתלוש השכר של התובעת, אני מוצאת כי התובעת עובדת כחצי משרה ואינה ממצה את פוטנציאל השתכרותה, שכן ביכולתה לעבוד לכל הפחות כ- 20 שעות נוספות בעת שהיא מטפלת בנוסף בחמישה ילדים קטינים. בנסיבות אלו, מצאתי מקום להעמיד פוטנציאל ההשתכרות של התובעת על סך של 4,000 ₪. עוד אציין כי לא מצאתי כל בסיס לטענת הנתבע לפיה ביכולתה למצות פוטנציאל השתכרותה עד לסך של 7,000 ₪, שעה שהתרשמתי שלכל היותר במשרה מלאה תוכל להשתכר שכר המינימום במשק העומד על סך של 5,300 ₪.

34. אשר לטענה כי התובעת מקבלת מזונות עבור ילדיה הנוספים, אכן כפי שהתרשמתי התובעת מקבלת סך של כ-3,000 ₪ עבור מזונות שניים מילדיה הנוספים באמצעות לשכת ההוצאה לפועל. עם זאת, עסקינן במזונות הילדים ואין לקחת סכום זה בחשבון כחלק מהכנסות התובעת. בנוסף, לא הוכח כי התובעת מקבלת מזונות מאבי שני ילדיה הנוספים נוכח עדותה לפיה אינה מקבלת ממנו מזונות כשלוש שנים ונוכח עדותה לפיה נדרשה להחזיר לביטוח הלאומי המזונות שגבתה עבור בנותיה הגדולות, שעה שהתברר כי היא עובדת. בעניין זה מצאתי מקום לקבל גרסת התובעת ובמיוחד נוכח העיקול החודשי ממשכורתה ולאחר שעיינתי בתדפיסי חשבון העו"ש שצורפו ולא מצאתי כל אסמכתא לקבלת כספים נוספים.

35. עוד טען הנתבע כי התובעת מקבלת סך נוסף של 800 ₪ כקצבת ילדים עבור כלל ילדיה. אף בעניין זה העידה התובעת כי אינה מקבלת דבר נוכח חובה לביטוח לאומי. עיון בתדפיסי חשבון העו"ש שצורפו מלמד כי תחילה הועמדה קצבת הילדים על סך של 625 ₪ וזו הופחתה בחודשים האחרונים ל- 312 ₪. כך או כך לא מצאתי מקום לקחת הסכום בחשבון, שכן מדובר בסכום זעום הכולל את כלל ילדי התובעת.

36. התובעת מתגוררת עם הקטינים בדירת עמיגור והוצאות המדור עומדות על סך של 571 ₪. משכך, אני מעמידה את הכנסותיה הפנויות של התובעת על סך של כ- 3,400 ₪.

37. <u>הכנסות הנתבע ופוטנציאל השתכרותו</u>

הנתבע טען בכתבי טענותיו ובתצהירו כי הכנסתו עומדת על סך של כ- 8,000 ₪. עם זאת מבדיקה של 12 תלושי השכר שצורפו עולה כי משכורתו נטו הממוצעת של הנתבע עומדת על סך של 9,200 לערך. הנתבע צרף אסמכתא לתשלום למשכנתא על סך של כ- 2,900 ₪. ברם שעה שמדובר במשכנתא על שמו ועל שם אשתו הואיל ובניגוד לגרסתו תחילה, התברר כי אשתו עובדת מזה שנים וגובה הכנסותיה לא פורט, מצאתי לנכון להעמיד חלקו בהוצאות המדור על סך של 1,500 ₪ בלבד.

38. אומנם הנתבע טען כי קיימות לו הוצאות נוספות שעה שהוא מכלכל את כל בני משפחתו, אלא שגם בעניין זה התברר כי לא דבק באמת. בדיון שהתקיים בפניי ביום 28/7/2020 טען כי כל בני ביתו נסמכים על שולחנו שכן גם ילדיו הבגירים אינם עובדים ואילו בסיכומיו טען שילדיו הבגירים עובדים על מנת לחסוך מעט כסף ואינם אמורים לכלכל הקטינה. כך או כך אין על הנתבע כל חובה לממן ילדיו הבגירים ובמיוחד כשאלו מתפרנסים בעצמם.

39. הנתבע טען כי מחויב ממקום עבודתו להחזיק ברכב ומשכך, נושא בעלויות הרכב בסך של 1,500 ₪ והוצאות השוטפות בסך של 1,000 ₪. הנתבע לא הציג כל אסמכתא לכך ואף לו היה מחויב לעשות כן, איני מוצאת כל רלוונטיות לכך שרכש רכב חדיש. בכל מקרה, הנתבע בחר שלא להציג כל אסמכתא על כך, לא הציג אסמכתא על בעלות ברכב וכל אסמכתא על הוצאותיו. משכך, אין לשעות לטענות אלו.

40. בנוסף, נתתי דעתי לכך שהנתבע ללא כל הצדק סביר, בחר שלא לחשוף תדפיסי חשבון העו"ש בפניי וזאת חרף החלטותי בעניין והדרישה לצרף הרצאת פרטים מלאה. עובדה זו, יש בה בכדי לשמוט טענותיו בנוגע לחובותיו ולהכנסותיו והתרשמתי כי הנתבע ללא הצדק סביר בחר שלא להציג מלוא הכנסותיו והוצאותיו בפני בית משפט והיא נזקפת לחובתו. כך גם טענותיו לעניין הוצאות מדור נוספות שעה שנאלץ לעזוב את ביתו לא הוכחו ולא גובו בראיות.

41. בנסיבות אלו, אני מעמידה את הכנסתו הפנויה של הנתבע על סך של 7,700 ₪.

42. <u>צרכי הקטינה</u>

<u>מדור ואחזקת מדור</u>- בעניין זה טען הנתבע כי התובעת מקבלת עבור מזונות ילדיה הנוספים מדור ואחזקתו בגובה של 80% והיעתרות לבקשתה לקבל 30% מהוצאות אחזקת המדור תוביל לכך שתקבל 110% מהוצאות המדור בכללותו. בעניין זה לא מצאתי מקום לקבל עמדתו. לא הוכח כי התובעת מקבלת הוצאות מדור ואחזקתו עבור שניים מילדיה. עם זאת, משלא הוצג לעיוני פסק דין למזונות שני ילדיה הקטינים הנוספים עבורם מקבלת ההוצאות, אין לי אלא להניח כי עבורם היא כן מקבלת את ההוצאות הללו. לכן שעה שהתובעת מקבלת

בפועל 40% מההוצאות, אני קובעת כי היא זכאית לקבל עבור הקטינה 10% מהוצאות המדור ואחזקתו.

43. התובעת משלמת עבור דירת עמיגור 571 ₪. בנוסף התובעת צרפה אסמכתא לחשבון חשמל על סך של 614 ₪, חוב ארנונה כ- 6,300 ₪. אין די באסמכתאות אלו על מנת לקבוע הוצאות אחזקת המדור. משכך, אין לי אלא להעריכן על דרך האומדנא ואלו יועמדו על סך של כ- 1,000 ₪ לחודש.
בנסיבות אלו, חלקה של הקטינה בהוצאות המדור ואחזקתו יועמד על סך של 160 ₪.

44. <u>יתר צרכי הקטינה</u>
מזונות הקטינה הועמדו בכתב התביעה על סך של 2,300 ₪, כאשר כללו בין היתר טיטולים בגובה של 400 ₪, הלבשה והנעלה 500 ₪, מזון 800 ₪ ועוד. ברם התובעת לא צרפה ולא אסמכתא אחת לנטען על ידה למעט אסמכתא על הוראת קבע לצהרון.
מנגד טען הנתבע כי עבור רכיב מזון אין לחייבו ביותר מ- 100 ₪, עבור ביגוד והנעלה אין לחייבו ביותר מ- 20 ₪. עוד הוסיף כי שעה שהקטינה גמולה, ברי כי אין חייבו עבור טיטולים בגובה של 400 ₪ ועוד.

כך או כך, משעה שלא צורפה כל אסמכתא לגובה צרכי הקטינה, אין מנוס אלא להעריך צרכי הקטינה על דרך האומדנא. כידוע, לבית המשפט הסמכות לפסוק מזונות ולקבוע גובה צרכי הקטינים, על דרך האומדנא ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של המרכיבים, זאת בהתבסס על ניסיון חייו וידיעה שיפוטית (ראו ע"א 687/83 **מזור נ' מזור**, פ"ד לח (3) 29, עמוד 33 ; ע"א 93/85 **שגב נ' שגב** פ"ד לט (3) 822, עמוד 828.

בהתייחס לגובה הסכום המינימלי אותו יקבע בית משפט כבר נקבע לא אחת כי הגיעה העת להעלות עת הרף המינימלי שאינו טעון הוכחה לסך של 1,600 ₪ (ראו עמ"ש 32385-11-18 **א.ג נ' ר.ג**, עמוד 7)

במקרה דנן וחרף האמור, סברתי כי צרכיה ההכרחיים של הקטינה אינם מגיעים לסכום זה וזאת בשים לב לכך שמתגוררים עמה בבית ארבעה אחים קטינים נוספים ומטבע הדברים כאשר כוללים מספר ילדים, לא ניתן לערוך חישוב אריתמטי בלבד.
משכך, מצאתי לנכון להעמיד צרכיה ההכרחיים של הקטינה על סך של 1,450 ₪.

לפיכך, אני מעמידה את כלל צרכיה ההכרחיים של הקטינה בצירוף הוצאות מדור ואחזקתו על סך כולל של 1,600 ₪.

45. אשר לאופן החלוקה בנטל בהגיע הקטינה לגיל שש. ערה אנוכי להלכה הפסוקה בכלל ולאמור בבע"מ 919/15 בפרט. עם זאת, נתתי דעתי לכך שבמקרה דנן, זמני השהות של האב עם הקטינה מצומצמים מאד, אינם כוללים לינה ואף מתקיימים בבית האם על רקע קשייו עם אשתו בנסיבות המתוארות וספק אם בנסיבות הקיימות יורחבו זמני השהייה כך שיכללו לינה בדרך כלשהי או יורחבו בכלל. משכך, זמני השהות הללו והעובדה שהמשמורת על הקטינה אצל האם, אינם מחייבים האב להקצות משאבים כלשהם או חבות כספית באופן המצדיק הפחתה בגובה המזונות בהם יישא האב אף לאחר גיל שש. עוד נתתי דעתי לכך, שיתר ילדיו של האב (למעט בנו בן ה- 15 שאף הוא יהיה בגיר בהגיע הקטינה לגיל שש) בגירים והוא אינו נדרש לשאת בצרכיהם.

46. בנוסף, נתתי דעתי לכך שהאב עובד ותיק במקום עבודתו שם עובד למעלה מ- 17 שנה, זכאי לזכויות סוציאליות רבות לרבות קרן השתלמות כל שש שנים בגובה עשרות אלפי שקלים ובעל חסכונות. כמו כן, מצאתי כי רב הנסתר על הגלוי בנוגע להכנסות שכן בניגוד להחלטתי בחר שלא להציג בפניי את תדפיסי חשבון העו"ש שלו בנימוקים סתמיים ומבלי שהגיש כל בקשה בעניין ואף עניין זה פועל לחובתו. לאב רכב חדיש בשווי של כ- 150,000 ₪ ודירה ששוויה כ- 1,700,000 ₪ ומנגד, לא הוכח בפניי כי לאם רכוש כלשהו.

47. כך גם לקחתי את פערי ההכנסות הפנויות בין הצדדים העומדות על סך של 70% לטובת האב לעומת 30% לטובת האם.

48. בנסיבות אלו, לא מצאתי מקום להורות על כל הפחתה בהגיע הקטינה לגיל שש ואני קובעת כי חיובו של האב יוותר על כנו גם לאחר הגיע הקטינה לגיל שש.

49. **<u>סוף דבר</u>**

האב יישא במזונות הקטינה בסך של 1,600 ₪ כאשר הסכום ישולם בכל 10 לחודש. סכום המזונות ישולם ממועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, דהיינו מיום 28/11/2019. יוער כי לא מצאתי מקום לפסוק המזונות מיום הולדת הקטינה בשים לב לכך שהתובענה ליישוב סכסוך הוגשה למעלה משנה לאחר הולדתה.

חוב העבר ככל שקיים, ישולם בתשלומים שווים, חודשיים ורצופים על סך של 400 ₪ כל אחד, כאשר התשלום ישולם יחד עם סכום המזונות השוטף ובכל חודש מראש.

האב רשאי לקזז סכומי מזונות ששולמו בעבר, ככל ששולמו על פי ההחלטה למזונות זמניים מיום 28/07/2020.

סכום המזונות יהיה צמוד למדד המחירים הידוע לצרכן שבסיסו פורסם בחודש מאי 2021 והוא יעודכן בכל 3 חודשים ללא חיוב רטרואקטיבי לעבר.

סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של האם שפרטיו יימסרו לאב.

50. סכום המזונות ישולם עד הגיע הקטינה לגיל 18 או סיום הלימודים בתיכון, לפי המאוחר. ממועד זה ועד תום שירות החובה בצה"ל או שירות לאומי, ישלם האב שליש סכום המזונות כערכם במועד הרלוונטי. שירות חובה בצה"ל או שירות לאומי הינו תנאי לחיוב המפורט בסעיף זה. ככל שהקטינה לא תשהה אצל האם שהות של קבע בתקופת השירות הצבאי או שירות לאומי, ישלם האב סכום זה ישירות לידיה.

51. בנוסף, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הבאות:

הוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים.
טרם הטיפול תיידע האם את האב, בדבר הצורך בטיפול והעלות המשוערת.
במקרה של מחלוקת לגבי נחיצות ההוצאה, יכריע בכך הרופא המטפל או רופא מומחה לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת.
במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב האב על פי תעריף קופ"ח לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופ"ח.

למען הסר ספק, הוצאות רפואיות חריגות לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטים, משקפיים, עדשות, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת.
ככל שהטיפולים מכל סוג יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים יישאו הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום.

52. עוד יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות חינוך חריגות ובכלל זה הוצאות שכר לימוד עבור המוסד החינוכי וכל הוצאה אחרת על פי דרישת המוסד החינוכי בשיעור זהה. למען הסר ספק, הוצאות חינוך לרבות הוצאות שכר לימוד, צהרונים, סל תרבות, תלבושת אחידה, ועד כיתה/גן, ציוד לבית ספר לרבות ספרי לימוד, מחזור אחד של קייטנה בשנה בחופש הגדול, (לפי עלויות קייטנה במתנ"ס), שיעורים פרטיים עד לסך כולל של 500 ₪.

הסכומים ישולמו תוך 7 ימים ממועד הדרישה ולאחר קיזוז מענק החינוך המתקבל בתחילת השנה מהמוסד לביטוח לאומי.

תשלום ההוצאות החריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאית האם ובכפוף להצגת אסמכתא על התשלום, למעט במקרה חירום. למען הסר ספק, ככל שלא יישא האב בתשלום ההוצאות החריגות, דינן כדין מזונות.

קצבת הביטוח הלאומי וכל קצבה או הטבה אחרת המשולמת בגין הקטינה, תשולם לידי האם ויש בה בכדי לספק יתר צרכי הקטינה.

בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום לפסוק הוצאות.

מורה על סגירת התיק שבכותרת.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לבאי כח הצדדים.

פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה